

The Tempest

They are both in either's powers; but this swift business
I must uneasy make, lest too light winning
Make the prize light.

I.2. Prospero

My affections
Are then most humble; I have no ambition
To see a goodlier man.

I.2. Miranda

I might call him
A thing divine, for nothing natural
I ever saw so noble.

I.2. Miranda

At the first sight
They have changed eyes.

I.2. Prospero

A vihar

Fordította: Babits Mihály

Egymáséi már: de meg kell
A dolgot kissé nehezítenem,
Mert nem becses a könnyű foglalás.

I.2. Prospero

Az én vágyam szerényebb: nem kívánok
Őnála szebbet látni.

I.2. Miranda

Mondhatom
Isteni szép fiúnak: oly nemes,
Párját sehol se láttam.

I.2. Miranda

Első látásra szemük összelobbant.

I.2. Prospero

Indeed the top of admiration! worth
What's dearest to the world! Full many a lady
I have eyed with best regard and many a time
The harmony of their tongues hath into bondage
Brought my too diligent ear: for several virtues
Have I liked several women; never any
With so full soul, but some defect in her
Did quarrel with the noblest grace she owed
And put it to the foil: but you, O you,
So perfect and so peerless, are created
Of every creature's best!

III.1. Ferdinand

By my modesty,
The jewel in my dower, I would not wish
Any companion in the world but you,
Nor can imagination form a shape,
Besides yourself, to like of.

III.1. Miranda

The very instant that I saw you, did
My heart fly to your service; there resides,
To make me slave to it; and for your sake
Am I this patient log-man.

III.1. Ferdinand

Beyond all limit of what else i' the world
Do love, prize, honour you.

III.1. Ferdinand

Csodálandó! Bizony, csodák csodája,
 Kincsek kincsére méltó! Sok leányt
 Nézttem én jó szemekkel; sokszor ajkuk
 Harmóniája nagyon is figyelmes
 Fülem rabbá ígézte: új meg új
 Szépséggel bővölt mind; de egy se bővölt
 Annyira teljes lelkemig, hogy egy kis
 Hibája legszebb bájával ne küzdjön
 S azt meg ne rontsa. Ó, te csak, te oly
 Tökéletes, páratlan, a teremtés
 Javából vagy teremtve.

III.1. Ferdinand

Becsületemre
 (Mely hozományom dísze) mondhatom,
 Különb társat tenálad nem kívánnék;
 Fantáziám sem idézhetne formát
 Kedvére, csak tiédet.

III.1. Miranda

Egy perc alatt, amint megláttalak,
 Szolgálatodra szállt a lelkem; ott van
 Azóta, rab most: érted lettem ily
 Szelíd fahordó ember.

III.1. Ferdinand

Én minden határon föllül, mindenem túl
 Szeretlek és imádlak.

III.1. Ferdinand

If I have too austerely punish'd you,
Your compensation makes amends, for I
Have given you here a third of mine own life,
Or that for which I live; who once again
I tender to thy hand: all thy vexations
Were but my trials of thy love and thou
Hast strangely stood the test here.

IV.1. Prospero

Then, as my gift and thine own acquisition
Worthily purchased take my daughter: but
If thou dost break her virgin-knot before
All sanctimonious ceremonies may
With full and holy rite be minister'd,
No sweet aspersion shall the heavens let fall
To make this contract grow: but barren hate,
Sour-eyed disdain and discord shall bestrew
The union of your bed with weeds so loathly
That you shall hate it both.

IV.1. Prospero

As I hope
For quiet days, fair issue and long life,
With such love as 'tis now, the murkiest den,
The most opportune place, the strong'st suggestion.
Our worser genius can, shall never melt
Mine honour into lust.

IV.1. Ferdinand

Szigorúan büntettelek nagyon:
 A kárpótlás is nagy lesz; mert kezdedbe
 Adtam egy szálát ennen életemnek,
 Annak, amiért élek: s most im ezt
 Megerősítem. Minden szenvedésed
 Csupán szerelmed nagy próbája volt,
 S te csudamód megálltad.

IV.1. Prospero

Ajándékom tehát és szerzeményed,
 Melyet megérdemeltél, vedd a lányom:
 De ha előbb megoldod szűz övét,
 Mint minden illő ceremóniák
 Rajtatok szent ritussal teljesednek,
 Az ég nem hullatt áldó harmatot
 E házasságra: meddő gyűlölet,
 S kancsal utálat hinti nyoszolyátok
 Virág helyett gazzal, hogy mind a ketten
 Ráundorodtok.

IV.1. Prospero

S úgy reméljek
 Jó véget, hosszú életet, nyugalmat,
 És mindig ily szerelmet – mint ahogy
 A legszorosabb, legalkalmasabb hely,
 Se legparáznább szellemem sugalma
 Nem olvashthatja vak kéjjé szerelmem.

IV.1. Ferdinand

A contract of true love to celebrate;
And some donation freely to estate
On the blest lovers.

IV.1. Iris

I met her deity
Cutting the clouds towards Paphos and her son
Dove-drawn with her. Here thought they to have done
Some wanton charm upon this man and maid,
Whose vows are, that no bed-right shall be paid.

IV.1. Iris

Igaz szerelmem ünnepére hí,
És ingyen-áldást szívből önteni
A szeretőkre.

IV.1. Iris

Láttam ő istensége kocsiját
Paphosba vitte gerle-hintaja
Felhőket szelve. Itt kevert buja
Varázst e párnak, mely az isteni
Szüzzességet fogadta őrzeni.

IV.1. Iris